

РЕШЕНИЕ

№ 1243

гр. Пазарджик, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, VII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Димитър Чардаков

при участието на секретаря Десислава Буюклиева
като разгледа докладваното от Димитър Чардаков Гражданско дело №
20235220103064 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на „ЕВА-И“ ЕООД, ЕИК 201797088, седалище и адрес на управление: гр. Ямбол, ул. „Дружба“ № 49, против ответника „ОК ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК 203850415, седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, ул. „Стефан Стамболов“ № 18, с която са предявени обективно кумулативно съединени осъдителни иски по чл.79, ал.1, предл. 1 ЗЗД за заплащане на сумата от 5696 лв., представляваща получени от ответника наложени платежи по договори за куриерски услуги за доставка на стоки по възлагане на ищеца, както следва: товарителница № 1189224/15.11.2022 г. с наложен платеж в размер на 1 080 лв., товарителница № 1189237/17.11.2022 г. с наложен платеж в размер на 1 000 лв., товарителница № 1202001/06.03.2023 г. с наложен платеж в размер на 1 080 лв., товарителница № 1202006/07.03.2023 г. с наложен платеж в размер на 1 436 лв. и товарителница № 1214788/12.04.2023 г. с наложен платеж в размер на 1 160 лв., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба в съда до плащането. Ищецът твърди, че е възложил на ответникът да достави до трето лице-купувач продавани от него стоки, както и да получи

цената на стоките, след което да му я предаде. Твърди, че стоките са доставени и наложените платежи са събрани от ответника, но сумата не му е предадена. Претендира изпълнение ведно със законната лихвата за забава. Сочи доказателства и претендира съдебни разноски.

Ответникът не оспорва вземането и твърди да е налице доброволно изпълнение. Моли за отхвърляне на исковете и претендира разноски.

В съдебно заседание ищецът признава факта на изпълнението, но твърди, че същото е настъпило след подаването на исковата молба. На основание чл.232 ГПК е оттеглил главния иск и съдът е прекратил производството в тази част. Исковата претенция се поддържа в частта относно законната лихва за забава за периода от подаването на исковата молба в съда на 23.08.2023г. до датата на доброволното плащане – 04.09.2023г., както и по отношение на съдебните разноски.

Ответникът оспорва отговорността за лихва и за разноски.

Съдът, като съобрази събраните доказателства, достигна до следните фактически и правни изводи:

Поради настъпило в хода на производството доброволно изпълнение на вземането производството по главния иск е прекратено и спорът между страните е свързан с отговорността на ответника за забава и за съдебни разноски.

Видно от представеното платежно нареждане, плащането на главницата от 5696 лв. е извършено на 04.09.2023г., т.е. от 6 до 10 месеца след възникване на вземането по отделните товарителници и 14 дни след подаването на исковата молба в съда, както и след издаването на обезпечителната заповед от 25.08.2023г., във връзка с допуснатото от съда обезпечение на иска по чл.390 ГПК.

Съгласно чл.78, ал.2 ГПК, отговорността на ответника за разноски отпада, ако признае иска и с поведението си не е дал повод за образуване на делото. В случая исковата претенция е за парично вземане спрямо което ответникът е бил в забава към датата на исковата молба. Следователно неговото неточно изпълнение представлява причина за предявяването на иска, поради което не са налице предпоставките на цитираната разпоредба за отпадане на отговорността за разноски. В случая разноските на ищеца възлизат на 1216.44 лв., от които: 870 лв. – заплатено възнаграждение за един адвокат; 227.84 лв.

– внесена държавна такса за исковото производство и 118.60 лв. – разноски за обезпечението на иска. Съдът намира за неоснователно възражението на ответника по чл.78, ал.5 ГПК, тъй като адвокатското възнаграждение съответства точно на размера по чл.7, ал.2, т.2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Пак поради допуснатата забава ответникът, на основание чл.86 ЗЗД, дължи обезщетение в размер на законната лихва от подаването на исквата молба в съда на 23.08.2023г. до датата на доброволното плащане – 04.09.2023г., която е 26.98лв. /изчислена от съда с калкулатора за законна лихва, поместен на електронната страница на НАП/.

По изложените съображения съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ОК ЕКСПРЕС“ ЕООД, ЕИК 203850415, седалище и адрес на управление: гр. Пазарджик, ул. „Стефан Стамболов“ № 18 да заплати на „ЕВА-И“ ЕООД, ЕИК 201797088, седалище и адрес на управление: гр. Ямбол, ул. „Дружба“ № 49, на основание чл.86 ЗЗД, сумата от 26.98 лв., представляваща законна лихва за забава върху претендираната и заплатена в хода на производството главницата от 5696 лв., начислена за периода от подаване на исквата молба в съда на 23.08.2023г. до датата на доброволното изпълнение на задължението – 04.09.2023г., както и съдебни разноски в размер на 1216.44 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пазарджик в 2-седмичен срок от неговото връчване на страните.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____